κ. Δ. Σάββαν
Μόλυβον

ΔΩΡΕΑΝ **ΣΑΛΠΙΓΞ** ΔΩΡΕΑΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, Σάββατον 31 Ὀκτωβρίου 1920 — Αριθ. 2816

«Μίαν λέξιν ἔχω νὰ προσθέσω. Εἰς ὅλα τὰ μέρη ἕνεκα τῆς μὴ πλήρους ὀργανώσεως Συλλόγων τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχουν παράπονα καὶ μεμψιμοιρίαι διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν συνδυασμῶν. Πολλοὶ φίλοι μου δὲν ἤθελον τὸν Α διότι ἤθελον τὸν Β. Ἔχω καθῆκον νὰ κάμω ἔκκλησιν εἰς τὰ αἰσθήματά των καὶ νὰ τοὺς εἴπω ὅτι ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ παροραθοῦν. Ἡ ψῆφος θὰ δοθῇ ὄχι εἰς τὸν Α ἢ τὸν Β, ἀλλ' εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, Καὶ ἔχω πεποίθησιν, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ κανεὶς φιλελεύθερος, ὅστις μεταβαίνων εἰς τὰς κάλπας καὶ βλέπων τὸ ἔμβλημα τῆς ΑΓΚΥΡΑΣ, θὰ ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ λευκὴν ψῆφον εἰς ὅλους τοὺς ὑποψηφίους τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν ὁλοκλήρου τοῦ Συνδυασμοῦ».

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΑΝΤΙΛΥΣΣΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ἀφρώδη λύσσαν ὠνόμασε φίλος ἰατρὸς τὴν νόσον ὑφ' ἧς ἀπὸ τινων ἡμερῶν κατελήφθη ὁ ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου **ἀποκηρυχθεὶς** ὡς ψευδοφιλελεύθερος καὶ προσωπιδοφόρος Βενιζελικὸς κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ πολύτιμος σύμμαχος τῶν ἐν Λέσβῳ ἀντιδραστικῶν.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἔπαθεν ὑποτροπήν.

Καὶ ἄλλοτε προσεβλήθη ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης.

Καὶ ἄλλοτε ἐξήμει ἐναντίον μου ὅσα σήμερον ὑπὸ ψευδώνυμον δημοσιεύει.

Καὶ τότε ἐθεραπεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν ἔστειλε νὰ ἀλλάξῃ κλίμα εἰς τὴν ἀτυχῆ Χίον.

Ἀλλ' ἦτο φαίνεται προσωρινὴ ἡ θεραπεία ἐκείνη.

Δι' αὐτὸ καὶ ἔπαθεν ὑποτροπήν.

Καὶ δὴ ὑποτροπὴν σφοδρὰν καὶ κινδυνώδη διὰ τὴν πολύτιμον ὑγιείαν του.

Ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι τώρα θὰ θεραπευθῇ ὁριστικῶς.

Τὸ κατάλληλον φάρμακον θὰ τῷ προσφέρῃ ὁ Λεσβιακὸς Λαὸς αὔριον.

Διότι ὁ καλύτερος ἰατρὸς εἶνε αὐτὸς, ὁ Λαός.

Τί δὲν ἔκαμεν ὁ πάσχων διὰ ν' ἀπατήσῃ τὸν ἰατρόν του;

Πόσα δὲν ἐμηχανεύθη;

Εἰς πόσας ἀναλήθεις διαβεβαιώσεις δὲν κατέφυγεν;

Πόσα μέσα δὲν μετεχειρίσθη ἵνα τὸν ἀποπλανήσῃ;

Εἶμαι, γράφει, Φιλελεύθερος—ἐνῷ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ ἀφῄρεσε τὴν προσωπίδα.

Εἶμαι φανατικὸς Βενιζελικὸς λέγει,—ἐνῷ ὁ Βενιζέλος ἀπεριφράστως καὶ χωρὶς γάντι τὸν καταγγέλλει εἰς τὸν Λεσβιακὸν Λαὸν ὅτι ἔχει ἰδικήν του πολιτικὴν σημαίαν.

Ἐζήτησε τὴν ψῆφον τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ ὡς Φιλελεύθερος καὶ πιστὸς Βενιζελικός.

Καὶ ὁ Βενιζέλος λέγει εἰς τοὺς Λεσβίους: προσέξατε καὶ φυλαχθῆτε ἀπὸ αὐτὸν τὸν κύριον. Ζητεῖ νὰ σᾶς ἐξαπατήσῃ ζητῶν τὰς ψῆφους σας.

Δὲν δικαιοῦται νὰ ζητῇ νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ Βενιζελικῶν ἐκλογέων

Ὕστερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν δικαιοτάτην ἀποκήρυξιν ἔπαθε ὑποτροπίασιν ὁ ἀνήρ.

Καὶ ἐνῷ λυσσᾷ κατὰ τοῦ ἀποκηρύξαντος καὶ ἀφαιρέσαντος ἀπὸ τὴν ῥάχιν του τὴν ἀλωπεκῆν, δὲν τολμᾷ ἀκόμη νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτοῦ ἀπροκαλύπτως—ἐπιφυλάσσεται μετὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ τὸ κάμῃ— καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐκπλάσῃ ἐναντίον κάποιου.

Καὶ πλέον πρόχειρον εὗρεν ἐμέ.

Διατί;

Ἀπλούστατα: πρῶτον ἔχει παλαιὰς ἀφορμὰς ἐξεδιώχθη

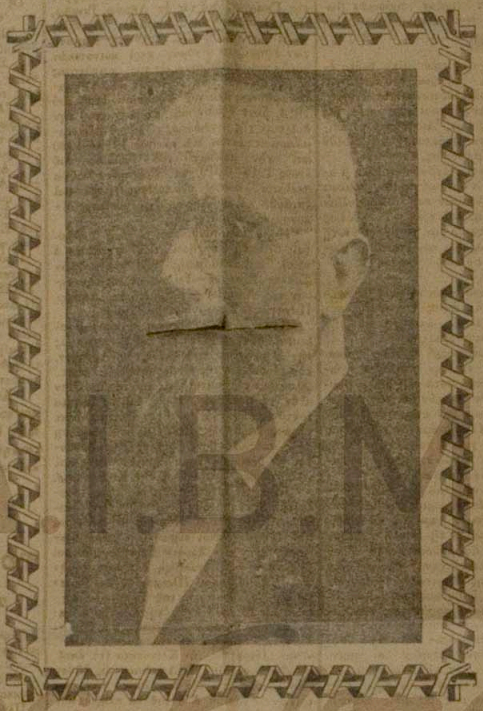

ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1917 καὶ μετετέθη εἰς Χίον διότι ἐζήτει νὰ γίνῃ τυραννίσκος ἐν Λέσβῳ καὶ ἐπεδίωκεν αὐτὸς προσωπικῶς τὴν ἀπέλασίν μου. Ὁ Βενιζέλος τότε ἀπήλασεν αὐτόν. Νομίζει ὅτι πταίω ἐγὼ δι' ἐκείνην τὴν ἀπέλασιν.

Δεύτερον μὲ θεωρεῖ προχειρότερον—τοῦ χεργιοῦ του, ὅπως λέγει ὁ λαός—διότι δὲν εἶμαι Λέσβιος τὴν καταγωγὴν καὶ νομίζει ὅτι εὐκολώτερον δύναται νὰ ἐπιτεθῇ ἐν Λέσβῳ κατὰ μὴ Λεσβίου ὑποψηφίου.

Τρίτον διότι γνωρίζει ὅτι ἐφόσον ἄνθρωποι τοῦ τὸν γνωρίζουν καλὰ—ὡς ἐγὼ τὸν γνωρίζω πολὺ καλὰ—πολιτεύονται ἐν Λέσβῳ καὶ ἔχουν ποιάν τινα ἐπιρροήν, δὲν θὰ δυνηθῇ αὐτὸς νὰ χορεύσῃ ὅπως θέλει ἐπάνω στὸ νησὶ καὶ εἰς τὸ Κοινοβούλιον.

Τέταρτον δὲ διότι πρέπει νὰ ἀποσύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸ ψαχνὸ—ἀπὸ τὴν ἀποκήρυξιν τοῦ Ἀρχηγοῦ—καὶ νὰ στρέψῃ τὸ ρεῦμα — ὅπως λέγει ἐναντίον ἑνὸς ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τὸν ἐκμηδενίσῃ καὶ πάρῃ τὴν θέσιν του.

Ἐγὼ δὲν εἶμαι Λέσβιος δὲν μὲ ὑπέδειξεν ὡρισμένη περιφέρεια, ὥστε νὰ τὴν φοβεῖται· δὲν ἔχω χρήματα ἵνα πολεμήσω δι' αὐτῶν. Ἐγὼ λοιπὸν ὁ ἀσθενέστερος.

Σ' αὐτὸν λοιπὸν ἃς πέσω—ἐσκέφθη ἐν Συμβουλίῳ μετὰ τῶν συνεργατῶν του.

Ἰδοὺ οἱ λόγοι ὧν ἕνεκα ἐγὼ προσωπικῶς ὑφίσταμαι ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀφρώδους λύσσης ὑφ' ἧς ἔχει καταληφθῇ.

Καὶ μὲ συκοφαντεῖ ὅτι εἶμαι ἀντιβενιζελικός, ὅτι ἐλιποτάκτισα τὸν Δ)βριον τοῦ 1915, ὅτι εἶμαι ἐπικίνδυνα; στὸ νησί, ὅτι πρέπει νὰ φύγω ἀπὸ τὴν Μυτιλήνην καὶ πολλὰ ἄλλα!

Ὅ,τι ἔχει ὁ Ἑβραῖος στὴν τσάντα του ἐκεῖνα πωλεῖ.

Νομίζει ὅμως ὅτι οἱ Λέσβιοι ἔφαγαν κοντόχορτο, ἢ ὅτι ὅλοι σκέπτονται μὲ τὰ ἰδικά του μυαλά;

Οἱ Λέσβιοι γνωρίζουν ὅτι ἡ «Μαύρη Ἀλήθεια» εἶνε ἀλήθεια· διότι ἂν ἦτο ψεύδη τὰ τότε —τὸν 8)βριον 1915— γραφέντα, ὁ Βενιζέλος θ' ἀπεκήρυττε τὸν γράψαντα αὐτήν.

Οἱ Λέσβιοι γνωρίζουν ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ μὴ συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Δ)βρίου τοῦ 1915 ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τὴν ὀγδόην Νοεμβρίου 1915. Καὶ ὅτι ἐγὼ δὲν ἔθηκα ὑποψηφιότητα εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 6 Δβρίου. Ἑπομένως ἐπιστολαὶ ἢ διοριστήρια σταλέντα πρὸ τῆς 8ης Ν)βρίου δὲν δεικνύουν λιποταξίαν ἀφοῦ ἕως τότε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρχηγὸς δὲν εἶχε λάβῃ ἀπόφασιν.

Καὶ κανένα λόγον δὲν ἔχει ὁ Βενιζέλος διὰ νὰ μὴ θεωρῇ πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον του στρατιώτην ἐμέ.

Καὶ πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον ἀλλὰ καὶ **κ λὸν καὶ χρησιμώτατον.**

Καὶ δι' αὐτὸ ἀνέθηκε καὶ εἰς ἐμὲ μετὰ τῶν λοιπῶν συνα-

ΨΗΦΙΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ

Βάλλης Μανώλης
Βαμβούρης Γρηγόριος
Βασιλακάκης Χρῆστ.
Καλδῆς Γεώργιος
Κυπριανὸς Ὀρέστης
Λαίλιος Μαλλιάκας

Μαραγκὸς Ἀντώνιος
Μητρέλιας Ἀλέξανδρ.
Παπαγεωργίου Ἀντ.
Παρίτσης Νικόλαος
Σάββας Δημήτριος
Σάλτας Δημήτριος

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀρ. 580 — ἈΘΗΝΑΙ, 3 Ὀκτωβρίου — ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΛΕΣΒΟΥ — ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ

«*Ὑποψηφιότητα κ. Παπανδρέου* ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΠΟΚΡΟΥΩ *διότι ὡς ἤδη τὰ πράγματα ἀριδήλως ἀπέδειξαν ἦτο βάσιμος ἡ κατηγορία ὅτι ἀσκήσας ἀνώτατον δημόσιον λειτούργημα ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ὕστερον ἐν Χίῳ ὡς Γ. Διοικητής, ἀπέβλεψεν εἰς δημιουργίαν κόμματος χάριν ἐμφανίσεως αὐνοῦ ὡς Φιλελευθέρου. Βεβαίως δικαίωμα τοῦ κ. Παπανδρέου εἶνε νὰ πολιτευθῇ ἀλλὰ* ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙ ΙΔΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ *καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τῶν Φιλελευθέρων.*

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

«ΣΑΛΠΙΓΞ»

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Διαχειριστής:
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΕΛΗΣ

Υπεύθυνος συντάκτης
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

δέλφων μου νὰ καταρτίσωμεν τὸν Βενιζελικὸν Συνδυασμόν.

Ἐὰν δὲν μὲ ἐθεώρει φίλον του πιστὸν καὶ χρήσιμον θὰ μὲ ἀπεκήρυττεν ὡς ἀπεκήρυξε τὸν κ. Παπανδρέου.

Ἀφοῦ μὲ θέλει ὑποψήφιόν του ἐν Λέσβῳ, σημαίνει ὅτι ἔχει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμέ.

Τὸ νὰ φύγω ἀπὸ τὴν Μυτιλήνην ἢ ὄχι εἶνε ζήτημα ἰδικόν μου καὶ ὄχι τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τῶν φίλων του.

Καὶ διὰ νὰ μὴ ἀνησυχῇ τοῦ λέγω ὅτι **δὲν θὰ φύγω** ποτέ, διότι συνεδέθην πολὺ μὲ τὴν δευτέραν μου πατρίδα.

Ἔχω φίλους πολλοὺς καὶ καλοὺς στὴν Λέσβο καὶ τὰ νησιά—θὰ ἴδῆτε τοῦτο τὴν Δευτέραν.

Ἡ μικρά μου πατρὶς Μάδυτος μὲ περιβάλλει μὲ ἰδιαιτέραν ἀγάπην καὶ μὲ θέλει βουλευτήν της καὶ μοῦ προσέφερε κάλπην.

Ἠρνήθην νὰ δεχθῶ, διότι δὲν θέλω νὰ φύγω ἐκ Μυτιλήνης.

Τὸ κέντρον τοῦ Αἰγαιοπελαγιτικοῦ πολιτισμοῦ, ὡς λέγει ὁ κ. Παπανδρέου, μὲ ἑλκύει καὶ δι' αὐτὸ μένω ἂν καὶ λυποῦμαι ὅτι αὐτὸ τοῦ χαλᾷ τὰ σχέδια.

Εἰς τὴν Βουλὴν πιθανὸν νὰ ὑπάγω ὡς βουλευτὴς Λέσβου Βενιζελικός.

Εἰς τοῦτο θὰ συντελέσῃ καὶ ὁ ἴδιος μὲ τὴν ἀποκλειστικὴν κατ' ἐμοῦ ἀρθρογραφίαν τῶν ὀργάνων του καὶ τὰς ὕβρεις τῶν ὀργανέττων του.

Καὶ ὅταν τελειώσουν αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ τὸν εὐχαριστήσω ἰδιαιτέρως δι' αὐτὴν τὴν ρεκλάμαν ποῦ μοῦ κάμῃ ***δωρεὰν μάλιστα***. Ρεκλαμάρει ὅτι εἶμαι τόσον δυνατὸς τάχα ὥστε καὶ ἕνα Βενιζέλον νὰ παραπείθω καὶ τόσους φίλους του νὰ κάμνω νὰ τὸν ἀπαρνηθοῦν πρὸς χάριν μου.

Καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅλων μὲ παρουσιάζει τόσον ἔξυπνον ὥστε ἕνας λαὸς ὁμολογουμένως εὐφυέστατος ὅπως εἶνε ὁ Λεσβιακὸς δὲν ἠμπόρεσεν ὕστερα ἀπὸ δωδεκαετῆ συμβίωσιν νὰ ἐννοήσῃ τὰς κακίας μου καὶ τὰ ἐγκλήματά μου τάχα.

Κατόπιν τόσης ρεκλάμας τοῦ κ. Παπανδρέου ὑπὲρ ἐμοῦ ἤρχισα καὶ ἐγὼ νὰ πιστεύω ὅτι εἶμαι κάτι τι.

Καὶ θὰ εἶμαι κάτι ἀφοῦ ἐναντίον μου ξεσπᾷ ὅλη ἡ ἀφρώδης λύσσα του.

Ἄλλως δὲν θὰ ἔκαμνε κανένα λόγον περὶ ἐμοῦ. Διότι τώρα φαίνεται ὅτι καὶ ὁ ὕπνος του ἐξ αἰτίας μου εἶνε τεταραγμένος.

Λυποῦμαι, ἀλλὰ δὲν πταίω ἐγώ.

Πταίει ἡ ἀποκήρυξις. Διὰ τὴν ὁποίαν μόνος ἁρμόδιος εἶνε ὁ Βενιζέλος.

Εὐτυχῶς αὔριον αἱ ἐκλογαὶ γίνονται.

Τὸ φάρμακον κατὰ τῆς ἀσθενείας του θὰ τῷ προσφέρῃ ὁ Λεσβιακὸς λαός.

Αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ ἰατρός του.

Ν. Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἀντὶ πάσης διαψεύσεως τῶν ὅσων ἔγραψεν ἡ ἐφημερὶς ἡ ὑποστηρίζουσα τὸν ψευδοφιλελεύθερον κ. Παπανδρέου, παραθέτομεν τὴν κάτωθι δήλωσιν, τοῦ ὑποψηφίου κ. Ν. Κ. Παρίτση, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν «Σάλπιγγα» τῆς 15 Νοεμβρίου 1915.

Ἡ δήλωσις ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ θερμῶς πάντας τοὺς ἀνὰ τὴν νῆσον μας φίλους καὶ ὁμόφρονας, οἱ ὁποῖοι μοὶ ἔκαμον τὴν τιμὴν πρὸ τῆς 8 Νοεμβρίου 1915 (Σ. Σ. Ἡμέρας καθ' ἣν ἐξεδόθη τὸ διάγγελμα τοῦ Βενιζέλου περὶ ἀποχῆς τοῦ κόμματος ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 6ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.), νὰ μοὶ δηλώσωσιν ὅτι εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μὲ ἀντιπροσωπεύσωσιν εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα, ἐὰν θὰ ὑπέβαλον ὑποψηφιότητα.

Ἡ περὶ ἀποχῆς ὅμως ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς 6ης Δεκεμβρίου τῶν Φιλελευθέρων ὑποψηφίων ἀπόφασις τοῦ κόμματος τού του, εἰς ὃ ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀνήκω καὶ ἐγώ, ἀπαλλάττει αὐτοὺς τῆς πρός με φιλικῆς ὑποχρεώσεως, δι' ἣν πάντοτε θὰ ἐξακολουθῶ ὀφείλων αὐτοῖς εὐγνωμοσύνην ζωηράν.

Ν. Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

Διὰ τοὺς καστανοπαραγωγοὺς Ἀγιάσσου

Προχθὲς ἐστάλη ἐξ Ἀγιάσσου αἴτησις ἐκ μέρους τῶν παραγωγῶν καστάνων πρὸς τὸν ἡμέτερον διευθυντὴν καὶ ὑποψήφιον Βουλευτὴν Λέσβου κ. Ν. Κ. Παρίτσην ὅπως φροντίσῃ ἁρμοδίως καὶ δὲν εἰσπραχθῇ δεκάτη διὰ τὰ ποσὰ τῶν καστάνων κάτω τῶν 500 ὀκάδων.

Μόλις ἀφιχθεὶς ἐκ τῆς ἀνὰ τὰ βόρεια τῆς νήσου μας περιοδείας του ὁ κ. Ν. Κ. Παρίτσης κατώρθωσεν ὅπως διαταχθῇ ἀμέσως ἡ ὑπομοιραρχία Ἀγιάσσου καὶ καταδιώξῃ τοὺς δεκατιστὰς οἵτινες παρανόμως ἐζήτουν νὰ εἰσπράξουν δέκατα ἀπὸ τοὺς παραγωγεῖς καστάνων κάτω τῶν 500 ὀκάδων.

Οἱ Ἀγιασσῶται ἐξέφρασαν πρὸς τὸν ὑποψήφιον Βουλευτὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ Συνδυασμοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Ν. Κ. Παρίτσην τὰ εὐχαριστίας των.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ

ΕΛΕΝΗ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗ

Ἐνυμφεύθησαν

Μυτιλήνη 26 Ὀκτωβρίου 1920

ΜΑΛΙΣΤΑΝΘΡΩΠΟΙ;

Δὲν ἔμεινεν ὕβρις καὶ συκοφαντία, τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐκτοξεύσουν οἱ πολέμιοι τοῦ Κυβερνητικοῦ Συνδυασμοῦ κατὰ τῶν τέως Βουλευτῶν. Ἀλλὰ πᾶσαι αἱ κατηγορίαι κατέπεσαν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, διότι ἐστηρίζοντο ἐπὶ τοῦ ψεύδους, διότι ἦσαν συκοφαντικαί.

Ἐπροκάλεσαν τοὺς πάντας οἱ τέως βουλευταὶ δημοσίᾳ καὶ διὰ τοῦ τύπου νὰ καταγγείλωσι γεγονός τι ὡρισμένον καὶ συγκεκριμένον, ἐμφαῖνον κακὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ βουλευτικοῦ των ἀξιώματος, καὶ εἰς τὴν πρόκλησιν ἐσίγησαν σιγὴν ἰχθύος. Διότι οὐδὲν εἶχον νὰ εἴπωσι, οὐδὲν νὰ κατηγορήσωσιν.

Ἕνα μόνον ὅπλον ἐκράτησαν εἰς τὰς χεῖράς των, καὶ τὸ ὅπλον τοῦτο χρησιμοποιοῦν καθ' ἑκάστην κατὰ κόρον καὶ μέχρι ἀηδίας. Καὶ τὸ ὅπλον τοῦτο εἶνε ὅτι τάχα οἱ τέως βουλευταὶ κατὰ τὴν βουλευτικήν των περίοδον δὲν εἶχον ἰδίαν γνώμην καὶ ἰδίαν θέλησιν, ὅτι ὑπῆρξαν πρόσωπα βωβὰ ἢ κατὰ τὴν περίφημον φρασεολογίαν τῶν ἐχθρῶν των μ α λ ι σ τ ά ν θ ρ ω π ο ι.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιχείρημά των οἱ πολέμιοι τοῦ Κυβερνητικοῦ Συνδυασμοῦ ἀποδεικνύονται ἀτυχεῖς, ὅπως ὑπῆρξαν ἀτυχεῖς καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας κατηγορίας των. Διότι καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἶνε ἀσύστατον καὶ προϊὸν κακοηθείας καὶ ἐμπαθείας.

Οἱ τέως βουλευταὶ Λέσβου δὲν ἦσαν μ α λ ι σ τ ά ν θ ρ ω π ο ι, τοὐναντίον μάλιστα ἐπέδειξαν πρωτοβουλίαν καὶ αὐτοβουλίαν καὶ θάρρος γνώμης καὶ τόλμην ἐκφράσεως καὶ δραστηριότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐν τῇ βουλευτικῇ των δράσει καὶ παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ.

Καὶ ἐρωτῶμεν.

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν μετὰ τριημέρους ζωηροτάτας συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ ἐπετύγχανον τὴν κατάργησιν τῆς ἐλαιοδεκάτης;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἠγωνίζοντο ἐν τῇ Βουλῇ μετὰ τῶν ἄλλων βουλευτῶν τῶν Νέων Χωρῶν καὶ ἐπετύγχανον τὴν κατάργησιν τοῦ κτηματικοῦ φόρου, τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος, τοῦ φόρου τῶν βοσκησίμων γαιῶν, τοῦ φόρου τῆς δεκάτης ἐπὶ τῶν ὀπωρῶν τῶν κηπουρικῶν εἰδῶν καὶ τῶν σταφυλῶν;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν δι' ἐπανειλημμένων καὶ ἐντονωτάτων ἐνεργειῶν παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ ἀγορεύσεων ἐν τῇ Βουλῇ, ἐζήτουν τὴν φορολογικὴν ἀφομοίωσιν καθ' ὅλον τὸ Κράτος καὶ ἐπετύγχανον τὴν μείωσιν τοῦ φόρου δεκάτης θερινῶν προϊόντων ἀπὸ 12,5 ο)ο εἰς 7 ο)ο καὶ τὴν πλήρη ἀπαλλαγὴν ἀπὸ πάσης φορολογίας τῶν μικροπαραγωγῶν μέχρι ποσοῦ 500 ὀκάδων;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν κατόπιν μακρῶν καὶ δριμυτάτων ἀγορεύσεων ἐν τῇ Βουλῇ καὶ μικροῦ δεῖν καὶ διαπληκτισμῶν πρὸς τοὺς βουλευτὰς τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἐπετύγχανον νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ φόρος τῶν ἰχθύων ἀπὸ τὸ Δημόσιον καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τῶν Νέων Χωρῶν;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν κατήρτιζον τὴν Αἰγαιοπελαγιτικὴν βουλευτικὴν ὁμάδα καὶ ἐξεπόνουν σχέδιον νόμου περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως καὶ ὑπεχρέουν τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ψήφισιν νόμου περὶ συστάσεως Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν νέων Διοικητικῶν Κωδήκων καὶ ὅταν ἐπανειλημμένως ἤλεγχον ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὴν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴν καὶ αὐτὸν τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, διότι τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἐπροχώρει ὅσον ἔπρεπε ταχέως;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν εἰσήγοντο τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων δι' ἐπανειλημμένων ἀγορεύσεων ἐν τῇ Βουλῇ;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν ἐπολέμουν λυσσωδῶς τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἐπιτάξεως οἰκημάτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἠνάγκαζον τὴν Κυβέρνησιν μετ' ἄλλων συναδέλφων των νὰ τὸ ἀποσύρῃ;

Εἶνε γνωσταὶ ἄλλωστε αἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπιθέσεις διὰ τὴν ἀθλίαν [illegible] τῶν οἰκιῶν Λεοντῆ καὶ Βοστάνη καὶ διὰ τὴν ἄδικον καταδίκην ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου τοῦ κ. Π. Καμπούρη, οἱ ὁποῖοι ἐν τούτοις εἶνε σήμερον σφοδρότατοι πολέμιοι τοῦ Κυβερνητικοῦ Συνδυασμοῦ. Τοιαῦτα δυστυχῶς εἶνε τὰ ἀνθρώπινα.

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί ὅταν εἰσηγοῦντο τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Νόμου περὶ Αἰσχροκερδείας, καὶ ἐσώζετο οὕτω ὁ Ἐμπορικὸς κόσμος ἀπὸ τὰς μηνύσεις τοῦ πρώτου Χωροφύλακος;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν ἐζήτουν ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ περὶ Μονοπωλίων ἁλατορυχείων ἐκτὸς τῆς Θρᾴκης καὶ εἰς τὰς Νέας χώρας τὴν Λῆμνον καὶ ἀλλαχοῦ;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν συνηγόρουν ὑπὲρ τῶν ἐργατικῶν νομοσχεδίων, ὑπὲρ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν κονιορτῶν, ὑπὲρ τῶν στρατευομένων ὑπαλλήλων, ὑπὲρ τῶν ἰδιωτικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων εἰς τὸν νόμον περὶ καταγγελίας ἢ συμβάσεως τῆς ἐργασίας, διὰ νὰ μὴ ρίπτωνται οἴφνης εἰς τοὺς δρόμους οἱ ὑπάλληλοι ὑπὸ τῶν προϊσταμένων των;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν ὑπεστήριζον τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνανεώσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ τὴν σύστασιν Ταμείου Ὁδοποιΐας εἰς κάθε νομόν, διαχειριζόμενον ὑπὸ τοπικῶν Ἐπιτροπῶν;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ 1920 ὑπεστήριζον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐπετύγχανον νὰ προστεθῇ εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν ἴδιον κονδύλιον διὰ τὸ τηλεγραφικὸν καλώδιον Μυτιλήνης—Κυδωνιῶν καὶ Μυτιλήνης—Χίου ἄνευ μεσολαβήσεως τοῦ Πλωμαρίου;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως Βουλευταί, ὅταν δι' ἀγορεύσεων σθεναρῶν ἐν τῇ Βουλῇ συνηγόρουν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν διδασκάλων καὶ ἐφημερίων, ὅταν εἰσηγοῦντο τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ κλασσικισμοῦ καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς πρακτικῆς καὶ τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ὅταν ἠγωνίζοντο νὰ σώσουν τὰς σχολικὰς περιουσίας ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου, διὰ νὰ διατεθῶσι πρὸς εἰδικοὺς ἐκπαιδευτικοὺς σκοποὺς τῶν Ἐπαρχιῶν, ἔνθα αἱ περιουσίαι αὗται ὑπάρχουσι;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν συζητουμένου τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου συνεκρούοντο μὲ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας διὰ τὰς ἐν Λήμνῳ, Τενέδῳ, Ἴμβρῳ καὶ Ἁγίῳ Εὐστρατίῳ δημοσίας γαίας (ἐραζῆ ἐμφύτευσις), ὅταν τῇ ἐπιμονῇ των ἐψηφίζετο ὁ νόμος περὶ κοινοτικῶν γαιῶν καὶ ἀπεδίδοντο εἰς τὰς κοινότητας οἱ βοσκότοποί των, οἱ τόσον ἀδίκως καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀπὸ τοῦ 1914, ὅταν ἠξίουν καὶ ἐπετύγχανον τὴν διάλυσιν τῆς μισθώσεως τῶν ἐγκαταλελειμμένων κτημάτων διὰ τὸ ἔτος 1919—1920 καὶ τὴν μείωσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἔτους 1918—1919 καὶ ἐσώθησαν οὕτω πλεῖστοι ὅσοι συμπολῖται μας καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Λήμνῳ ἀπὸ πλήρους οἰκονομικῆς καταστροφῆς;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν τῇ εἰσηγήσει των ἐψηφίζετο ὁ νόμος περὶ κατασκευῆς τῶν νέων ὁδῶν Σκάλας Ἐρεσσοῦ—Τελωνείων, εἰς τὴν νῆσόν μας, Κάστρου—Κοντιᾶ ἐν Λήμνῳ, Παναγίας—Σχοινουδίου ἐν Ἴμβρῳ;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν ἤρχοντο εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀρχηγόν, τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλον διὰ τὰς διατιμήσεις τοῦ ἐλαίου, ὅταν αἱ ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἔφθασαν εἰς τοιαύτην ὀξύτητα, ὥστε νὰ ἀναγκασθῇ ὁ κ. Βενιζέλος νὰ δηλώσῃ πρὸς τοὺς Λεσβίους βουλευτὰς ὅτι δύνανται νὰ θέσωσι ζήτημα ἐμπιστοσύνης καὶ νὰ ζητήσωσι νὰ ρίψωσι τὴν Κυβέρνησιν.

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν διὰ τῶν ἐνεργειῶν των ἀπεφυλακίζοντο διὰ Β. Χάριτος περισσότεροι τῶν 100 κατάδικοι συμπολῖται μας, ὅταν ἐπετύγχανον τὴν ἵδρυσιν Λιμεναρχείου καὶ Γυμνασίου ἐν Πλωμαρίῳ, τὴν προαγωγὴν τοῦ Ὑποτελωνείου Πλωμαρίου εἰς Τελωνεῖον, τὴν προαγωγὴν τοῦ Τελωνείου Λήμνου εἰς Τελωνεῖον Β'. τάξεως, τὴν προαγωγὴν τῶν σχολείων Καλλονῆς καὶ Πέτρας εἰς ἡμιγυμνάσια, τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Τελωνείου Πέτρας εἰς τὴν Κοινότητα (τὸ ὁποῖον εἶχε καταλάβη τὸ Δημόσιον ὡς δῆθεν ἰδιοκτησίαν του,) τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κατοίκων Ἀγιάσσου ἀπὸ τοῦ νὰ πληρώσωσι δέκατα [illegible] καστάνων κατὰ τὸ ἔτος 1917, ὡς καὶ νὰ πληρώσωσι δύο φορὰς τὴν δεκάτην τοῦ 1914, καθὼς ἐζήτει ὁ τότε ἐνοικιαστὴς κ. Τσομλέκης;

Ἦσαν μαλιστάνθρωποι οἱ τέως βουλευταί, ὅταν εἰσηγοῦντο καὶ ἐπετύγχανον τὴν ψήφισιν εἰδικοῦ νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου κατωρθώθη νὰ πληρωθῶσιν αἱ ἐπιτάξεις κτηνῶν τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ 1915;

Ὄχι κύριοι. Οἱ τέως βουλευταὶ δὲν ἦσαν μαλιστάνθρωποι.

Εἶναι ὑπερήφανοι διότι ἡ βουλευτική, ἡ κοινοβουλευτικὴ των δρᾶσις ὑπῆρξε φαεινὴ καὶ καρποφόρος. Ἂν ὅλοι δὲν ἠγόρευον, ὅλοι ὅμως ἐβουλεύοντο ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου.

Οἱ τέως βουλευταὶ τῆς Λέσβου δὲν ὑστέρησαν ποσῶς τῶν ἄλλων βουλευτῶν τῶν Νέων Χωρῶν. Εἶνε μάλιστα πανθομολογούμενον εἰς ὅλους τοὺς Κοινοβουλευτικοὺς κύκλους ὅτι εἰς τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὰς Νέας Χώρας, ἐπρωτοστάτησαν ὅτι ἠγωνίσθησαν εἰς τὴν πρώτην γραμμήν.

Οἱ τέως βουλευταὶ Λέσβου κατέχουν μίαν διακεκριμένην θέσιν καὶ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ διὰ τὴν δρᾶσίν των, διὰ τὴν ἀξιοπρέπειάν των, διὰ τὴν εἰλικρίνειάν των.

Ἔχουσιν ἥσυχον τὴν συνείδησιν, διότι ἐπετέλεσαν πλήρως τὸ καθῆκόν των καὶ εἰς τὰ ἐθνικὰ ζητήματα παραμείναντες πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ, καὶ εἰς τὸ Νομοθετικὸν ἔργον τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν προάσπισιν καὶ ὑποστήριξιν τῶν τοπικῶν συμφερόντων.

Καὶ διὰ τοῦτο μὲ ὑψηλὸν τὸ μέτωπον ἐπιζητοῦσι καὶ πάλιν τὰς ψήφους τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος διακρίνεται διὰ τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν εὐθυκρισίαν του, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ φόβος νὰ παραπλανηθῇ, καὶ νὰ πέσῃ θῦμα κακοβούλων εἰσηγήσεων.

Ὁ Λεσβιακὸς λαὸς δὲν εἶνε ἀχάριστος. Καὶ θὰ τιμήσῃ καὶ πάλιν διὰ τῆς ψήφου του τοὺς τέως βουλευτάς του, ὡς καὶ ὁλόκληρον τὸν Κυβερνητικὸν Συνδυασμόν ὁ ὁποῖος περιβάλλεται μὲ τὴν ἀγάπην τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΔΗΣ
τέως Βουλευτής

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ

Σήμερον τὴν 5 μ. μ. ἐν τοῖς Κινηματογράφοις «Ἀλκαῖος» καὶ «Σαπφώ» θὰ ὁμιλήσωσιν πρὸς τοὺς Βενιζελικοὺς ψηφοφόρους οἱ ἐκ τῶν ὑποψηφίων κ. κ. Βασιλακάκης Χρ., Καλδῆς Γ. καὶ Παρίτσης Ν.

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ Σκάλη—Μετὰ [illegible] κ. Ἀλ[illegible] Χατζῆ Ἰωάννου ἐρβάτε καὶ [illegible]. Πληροφορίαι εἰς τὸ καφενεῖον «Κρυστάλ».

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 59 **ΑΘΗΝΑΙ 30 Ὀκτωβρίου 1920**

Τὸ σημερινὸν ἐν Ἀθήναις συλλαλητήριον τῶν Φιλελευθέρων ἦτο ἐκτάκτως πολυπληθές. Ἀληθὴς συναγερμὸς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ. Ἀπὸ τῆς 4ης ἀπογευματινῆς ἡ πόλις ἐπαρουσίαζεν ὄψιν ἑορτασμοῦ. Πανταχόθεν τῶν συνοικιῶν μετὰ λαβάρων καὶ εἰκόνων τοῦ Βενιζέλου συρρέουν συνεχῶς συγκεντρούμενοι εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

Περὶ τὴν 6 1)2 μ. μ. ἡ Πλατεῖα παρουσίαζε θέαμα φαντασμαγορικώτατον. Συνεχῶς ἀκούονται φωναί «Ζήτω ἡ Ἄγκυρα» «κάτω ὁ σοῦζος», «κάτω τὰ χαρουπόκλευρα», «κάτω οἱ Βούλγαροι». Ὁ πανζουρλισμὸς τοῦ πλήθους κορυφοῦται τὴν στιγμὴν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Ἀγγλίας». Ἐπὶ ἀρκετὰ λεπτὰ τὸ πλῆθος ὠρθοῦτο ζητωκραυγάζον, ρίπτον τοὺς πίλους του εἰς τὸν ἀέρα.

Ἐπίσης ἀφέθησαν ἐλεύθεραι δώδεκα περιστερῶν. Ὁ πρωθυπουργὸς φορεῖ κοῦκον μαῦρον, χαιρετᾷ συνεχῶς, συνιστᾷ σιωπήν. Μετὰ ἑκάστην φράσιν τοῦ λόγου τὸ πλῆθος ξέσπα εἰς φρενητιώδη χειροκροτήματα.

Οἱ συμμετασχόντες ὑπολογίζονται εἰς 50 χιλιάδας.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Βενιζέλου σύντομος διήρκεσε μόνον ἐπὶ 15 λεπτά.

Ὡμίλησε περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιβολῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου, ὅστις ἐτέθη σύμφωνα πρὸς τὸ πολίτευμα ἡμῶν.

Σχετικῶς μὲ τὰς κατηγορίας τῶν ἀντιπάλων περὶ τυραννίας εἶπε: Μὰ τὴν ἀλήθειαν μόνον εἰς τόνον φαιδρὸν ἀξίζει νὰ ἀπαντᾷ τις, εἰς τὰς ἐπὶ τυραννίᾳ κατηγορίας τῶν δούλων τοῦ μοναρχισμοῦ καὶ τῶν ἐργατῶν τῶν Νοεμβριανῶν.

Ἀκολούθως ὁμιλεῖ περὶ τοῦ δυναστικοῦ ζητήματος λέγων: Παράδοξοι ἀληθῶς ἄνθρωποι. Ἐζήτουν νὰ τεθῇ ζήτημα Κωνσταντίνου ὅταν ζῶντος ἀκόμη τοῦ Ἀλεξάνδρου τοιοῦτον ζήτημα δὲν ἠδύνατο νὰ τεθῇ καὶ μόλις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου τίθεται τοῦτο, αὐτοὶ ζητοῦσι ἀναβολήν! Διατί;

Διὰ νὰ διαιωνίσουν τὴν ἐκκρεμότητα, διὰ νὰ μὴ ἀφήσουν τὴν Ἑλλάδα νὰ ἡσυχάσῃ. Αὐτὴ εἶναι ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ ἡνωμένη ἀντιπολίτευσις ἥτις θὰ ἦτο φανερὰ ἐὰν δὲν ἦτο ἀπογοητευτική.

Τονίζει ἀκολούθως πῶς διὰ τῶν θυσιῶν τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν κατορθωμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ στρατοῦ ἡ Ἑλλὰς ἐπραγματοποίησε τοὺς θριάμβους τοὺς ὁποίους πολλοὶ οὐδὲ νὰ φαντασθοῦν κἂν ἠδύναντο.

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν οἱ κληρονομικοὶ ἡμῶν ἐχθροὶ Τοῦρκοι καὶ Βούλγαροι κεῖνται κατὰ γῆς. Ἡ Προποντὶς καὶ ὁ Εὔξεινος Πόντος λούουν τὰ κράσπεδα τῆς Ἑλλάδος. Ὑπερέβημεν τὸ Αἰγαῖον καὶ ἐθέσαμεν τὸν πόδα ἐπὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὁ Δικέφαλος Ἀετὸς ὡς ἔμβλημα ἐθνικὸν ἀνταποκρίνεται καὶ πάλιν εἰς τὰ πραγματικὰ σύνορά μας. Ἔφθασαν ταῦτα ἀπὸ Κων)πόλεως εἰς ἀπόστασιν τόσην ὅσην ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Τατόϊον. Σπανίως τὸ Ἔθνος μας ἔζησε ὡραιοτέρας ἡμέρας. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τῶν ἐκπληκτικῶν θριάμβων οἱ ἀντίπαλοί μας μελανοφοροῦν ὄχι διὰ τὸ χυθὲν τίμιον αἷμα τῶν στρατιωτῶν μας ἀλλὰ διὰ τοὺς στασιαστὰς καὶ τοὺς λιποτάκτας.

Καταλήγων τονίζει: ἀφοῦ τὸ Ἔθνος ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ θριαμβεῦον τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἐννοεῖ νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον του καὶ τοῦτο θὰ τὸ ἀποδείξῃ διὰ τῆς ψήφου αὐτοῦ τὴν Κυριακὴν καταδικάζον ἀμετακλήτως τὸν ἀμετανόητον παλαιὸν πολιτικὸν κόσμον. (φρενίτις ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Ἀγκύρας καὶ εὐχῶν «καὶ εἰς τὴν Πόλιν».

ΛΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ
ΤΟΥ ΔΗΘΕΝ ΛΑΪΚΟΥ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΥ

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα «Σάλπιγγα»
Μυτιλήνην

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ χθεσινοῦ φύλλου τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου», ὅτι δῆθεν τὸ Σωματεῖόν μας ἀπαρτίζεται ἀπὸ τέσσαρας μόνον κούκκους.

Πληροφοροῦμεν τὸν «Ἐλεύθερον Λόγον» ὅτι, τὸ Σωματεῖόν μας ἀριθμεῖ πεντήκοντα καὶ ὀκτὼ μέλη ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πλεῖστα ἐξεπλήρωσαν πιστῶς τὰ πρὸς τὴν πατρίδα των καθήκοντα, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ θεολέπτου Ἀρχηγοῦ καὶ ἔχουσιν πλήρη συναίσθησιν τῶν δικαιωμάτων των καὶ ἰδίας ἀρχὰς ἐκπροσωποῦσι καὶ δὲν καθίστανται ὄργανα οὐδενὸς καὶ οὐδεὶς Συνδυασμὸς ἀντιπροσωπεύει τὰς γνώμας αὐτῶν καὶ μένουσι πιστοὶ εἰς τὰ ἀρχῆθεν τῇ 20 Ὀκτωβρίου ἐν ὁλομελείᾳ ἀποφασισθέντα καὶ ἐν τῇ 27ῃ ἰδίου ἐν τῇ «Σάλπιγγι» δημοσιευθέντα.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεὺς
δ. α, Ν. Β. Τερζῆς — Ε. Αρκαδόλης

Ἕπονται 40 ὑπογραφαὶ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ

Πρὸς τὴν ἀξ. Διεύθυνσιν «Σάλπιγγος»
Μυτιλήνην

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐν τῷ τῆς 28ης καὶ 29ης φύλλῳ τοῦ «Ἐλευθ. Λόγου» δηλώσεως τοῦ Δημητρίου Βαλέκου, Ἰωάννου Βαλέκου, Εὐστρατίου Πλωμαρίτου καὶ Θεοφίλου Παπάνη, ὅτι ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερ. 27 τρέχοντος δημοσιευθείσῃ ἀποδοκιμασίᾳ ἐν τῇ «Σάλπιγγι» τοῦ Λαϊκοῦ ψηφοδελτίου, ἡ ὑπογραφὴ των ἐτέθη ἐν ἀγνοίᾳ των, συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐν λόγῳ κυρίους νὰ σέβωνται περισσότερον καὶ τὸν ἑαυτόν των καὶ τὴν ἀλήθειαν, διότι ὁ μὲν Δημήτριος Βαλέκος καὶ ὁ υἱός του Ἰωάννης ὑπέγραψαν οἱ ἴδιοι καὶ κατόπιν ὡς λέγουσι μετεμελήθησαν μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐγγράφου πρὸς δημοσίευσιν. Τὸν δὲ Εὐστράτιον Πλωμαρίτην καὶ Παπάνην ὑπέγραψεν ὁ υἱὸς τοῦ πρώτου κατὰ διαταγὴν των. Καὶ περὶ μὲν τῶν ὑπογραφῶν τοσαῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Κατὰ πόσον δὲ εἶνε εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσωσιν, ὡς λέγουσιν ἐν τῇ δηλώσει των, ὅτι καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ὑπογραψάντων διαμαρτύρονται ὡς οὐδόλως ἐρωτηθέντες, καὶ κατὰ πόσον σύσσωμος ὁ λαὸς Θερμῆς ἀφωσιωμένος τῷ Ἀρχηγῷ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἐκτὸς τῶν ἄνω μεταμεληθέντων, ἀποδοκιμάζει τὸ Λαϊκὸν ψηφοδέλτιον, ἀποδεικνύεται καὶ πάλιν διὰ γενικῆς ἀποδοκιμασίας ἣν παρακαλοῦμεν δημοσιεύσατε.

Θερμῇ τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1920,
Μεθ' ὑπολήψεως
Θερμιῶται

Ἕπονται 65 ὑπογραφαὶ ἀναφερόμεναι ἐν τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐλάβομεν ἐκ Πλωμαρίου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Ἀρ. 116 ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ 30 8)βρίου
«Σάλπιγγα» —Μυτιλήνην

Ἐπιτήδειοι θέτουν εἰς κυκλοφορίαν στέλλουν καὶ εἰς τὰς Κοινότητας ἀνωνύμως διάφορα ἔντυπα ψηφοδέλτια μὴ ὁμοιάζοντα τὸ ἓν μετὰ τοῦ ἄλλου μὲ καταχθονίους σκοποὺς τὰ φέρουν ἀναστάτωσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς ὥστε νὰ ἐπιτύχουν ἀντιβενιζελικοὶ διαφωτήσατε Βενιζελικοὺς προσέξωσι μὴ παρασυρθῶσιν.

Φιλελεύθεροι πολῖται

Ὁ Σύνδεσμος Ἀσβεστοποιῶν Μυτιλήνης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐκλογῶν ἀναφέρει ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς φιλελευθέρους πολίτας τοῦ Νομοῦ Λέσβου ὅτι εἰς ὑπόθεσίν των ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐργασίαν των ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἔφερεν εἰς πέρας ἀφιλοκερδέστατα τὰς ὑποθέσεις των, εἶνε ὁ κ. Ν. Παρίτσης καὶ τὸν ὁποῖον ὄχι μόνον θὰ ψηφίσωσι καὶ πάλιν ὡς βουλευτὴν ἀλλὰ καὶ πάντας θὰ προτρέψωσιν εἰς τοῦτο.

Εἶνε ὁ ἐνδεδειγμένος βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου
Ἀντών. Θ. Κεφαλᾶς
Μυτιλήνη τῇ 30 8)βρίου 1920

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΧΘΕΣ ΕΓΡΑΨΕΝ

εἰς τὴν Παπανδρεϊκὴν ἐφημερίδα κάποιος Φιλαλήθης ἀπὸ τὸ Πλωμάριον ὅτι τινὲς διὰ νὰ μειώσουν δῆθεν τὴν δρᾶσιν τοῦ Παπανδρέου ὡς Διοικητοῦ ἐν τῇ Νήσῳ μας, μεταχειρίζονται ὡς ὅπλον τὴν συκοφαντίαν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν τὸν ἀνώνυμον γράφον ψευδολόγον διαβεβαιώσωμεν ὅτι οἱ φίλοι τοῦ Κυβερνητ. Συνδυασμοῦ, οἱ ὑπὲρ τῆς ἰδέας καὶ μόνον τῆς ἰδέας ἀγωνιζόμενοι, ἵστανται πολὺ ὑψηλὰ ὥστε νὰ μὴ τοὺς ἐπιτρέπει ἡ θέσις των νὰ κατέλθουν εἰς τοιοῦτον ἐπίπεδον, θὰ τῷ συστήσωμεν νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλα μέσα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ προστατευομένου του, διότι τῷ κάμνει πολὺ κακὴν ὑποστήριξιν ὅταν παραδέχεται ὅτι τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν συνέβησαν τὰ λυπηρὰ γεγονότα εἰς τὸ Πλωμάριον διὰ ζητήματα ἐπισιτιστικά, ὁ κ. Παπανδρέου διηύθυνε τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐπισιτισμοῦ.

ΜΕ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΝ

παρακολουθεῖ ὁ λαὸς τὸ χρῆμα, τὸ ὁποῖον μερικοὶ ὑποψήφιοι, πλουτοκράται, ἀφειδῶς δαπανοῦν διὰ νὰ διαφθείρουν συνειδήσεις διὰ νὰ ἐπιπλεύσουν κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ἀλλὰ πλανῶνται πλάνην οἰκτράν;

Ὁ Λεσβιακὸς λαὸς δὲν διεφθάρη ἀκόμη, ὥστε νὰ πωλῇ τὴν ψῆφόν του, αὐτὴν τὴν συνείδησίν του, διὰ νὰ βάλῃ ἐπὶ τοῦ τραχήλου του πλουτοκράτας.

Γνωρίζει ὅτι ἀπὸ τοὺς κεφαλαιοκράτας δὲν ἔχει νὰ περιμένῃ τίποτε τὸ καλόν.

Ἀντιλαμβάνεται ὅτι μόνον βουλευταὶ προερχόμενοι ἀπὸ τὰς λαϊκὰς τάξεις, θὰ φροντίσουν νὰ τὸν ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὰ φορολογικὰ βάρη, διὰ νὰ τὰ ρίψουν εἰς τοὺς ὤμους τῶν πλουσίων.

Εἰς ἐποχὴν τῆς κοινωνικῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, ὁ Λεσβιακὸς λαὸς δὲν ἐμαράνθη ὥστε νὰ ψηφίσῃ τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἑκατομμυρίων, οἱ ὁποῖοι εἶνε συνειθισμένοι νὰ φροντίζουν μόνον διὰ τὰ συμφέροντα τῶν πλουτοκρατικῶν τάξεων.